

**Nederlandse Vereniging
voor Rechtspraak**

De Tweede Kamer der Staten-Generaal
T.a.v. de heer J. ten Hoopen (CDA-fractie)

Postbus 30805
2500 GV Den Haag

Datum: 30 oktober 2008
Ons kenmerk: B2.1.8./1611/MK
Onderwerp: Initiatiefwetsvoorstel Kraken en leegstand

Geachte heer Ten Hoopen,

Bij brief van 4 september jl. hebt u, mede namens uw collega-kamerleden Van der Burg en Slob, de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak (NVvR) om advies gevraagd over het initiatiefwetsvoorstel betreffende het terugdringen van kraken en leegstand van woningen of gebouwen. Dit is besproken in de Wetenschappelijke Commissie van de NVvR; in de vorm van een aantal opmerkingen treft u hieronder haar bevindingen aan.

De NVvR merkt allereerst op dat zij zich niet zal uitlaten over de maatschappelijke behoefte aan de verzwaarde strafbaarstelling van het kraken; die behoort tot het primaat van de politiek.

Algemene en juridisch-inhoudelijke punten:

Het in de memorie van toelichting (pag. 9) gestelde over uitbreiding van de mogelijkheden tot voorlopige hechtenis van juist buitenlandse krakers kan verweren uitlokken, waarin een beroep wordt gedaan op discriminatie en/of strijdigheid met het vrije verkeer van personen binnen de Europese Unie. Nu er toch al discussie bestaat over het bestaansrecht van art. 67, tweede lid, Sv, verdient het aanbeveling niet te zwaar daarop te leunen en het desbetreffende gedeelte van de toelichting opnieuw te bezien.

De regeling inzake de leegstandsverordening bedrijfsruimte c.a. leidt uiteindelijk tot contractsdwang voor de eigenaar van bedrijfsruimte (artikel 7 Leegstandwet, zoals voorgesteld). Dat is in het Nederlandse recht uitzonderlijk. Deze dwang bestaat bij woonruimte ingevolge de Huisvestingswet ook maar kan daar worden gerechtvaardigd door, kort gezegd, de woningnood. Bij andere gebouwen is er geen nood, maar veeleer een overschot. De vraag laat zich stellen of een dergelijke verregaande inbreuk op de rechten van de eigenaar niet disproportioneel moet worden geacht (vgl. art. 1 eerste protocol EVRM); daaraan ware in de memorie van toelichting aandacht aan te geven.

Punten betreffende capaciteit en werklast:

De indieners veronderstellen dat het OM aan het optreden tegen leegstand structureel meer aandacht zal geven (memorie van toelichting, pag. 11), zonder dat het wetsvoorstel leidt tot het beschikbaar stellen van extra middelen. Dat heeft tot gevolg dat minder aandacht zal kunnen uitgaan naar andere aangelegenheden. In de memorie wordt niet duidelijk gemaakt hoe deze extra inspanning van het OM wordt gecompenseerd.

De exploitatie van bedrijfsruimten vindt nagenoeg altijd door ondernemingen plaats. De kosten van het hebben van leegstaande bedrijfsruimten drukken de winst en de daarop te heffen belasting. Het gaat daarbij om grote bedragen. In dat licht zal een bedreiging met een bestuurlijke boete van de hoogte als in het wetsvoorstel gemaximeerd (artikel 18 Leegstandwet, zoals voorgesteld) als een licht te nemen obstakel in het kader van de bepaling van het bedrijfsresultaat worden gezien, die uiteraard wel regelmatig zal worden aangevochten en tot extra procedures zal leiden.

Namens het hoofdbestuur van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak,
de Wetenschappelijke Commissie

F.F. Langemeijer,
voorzitter

